

K 7/M 45



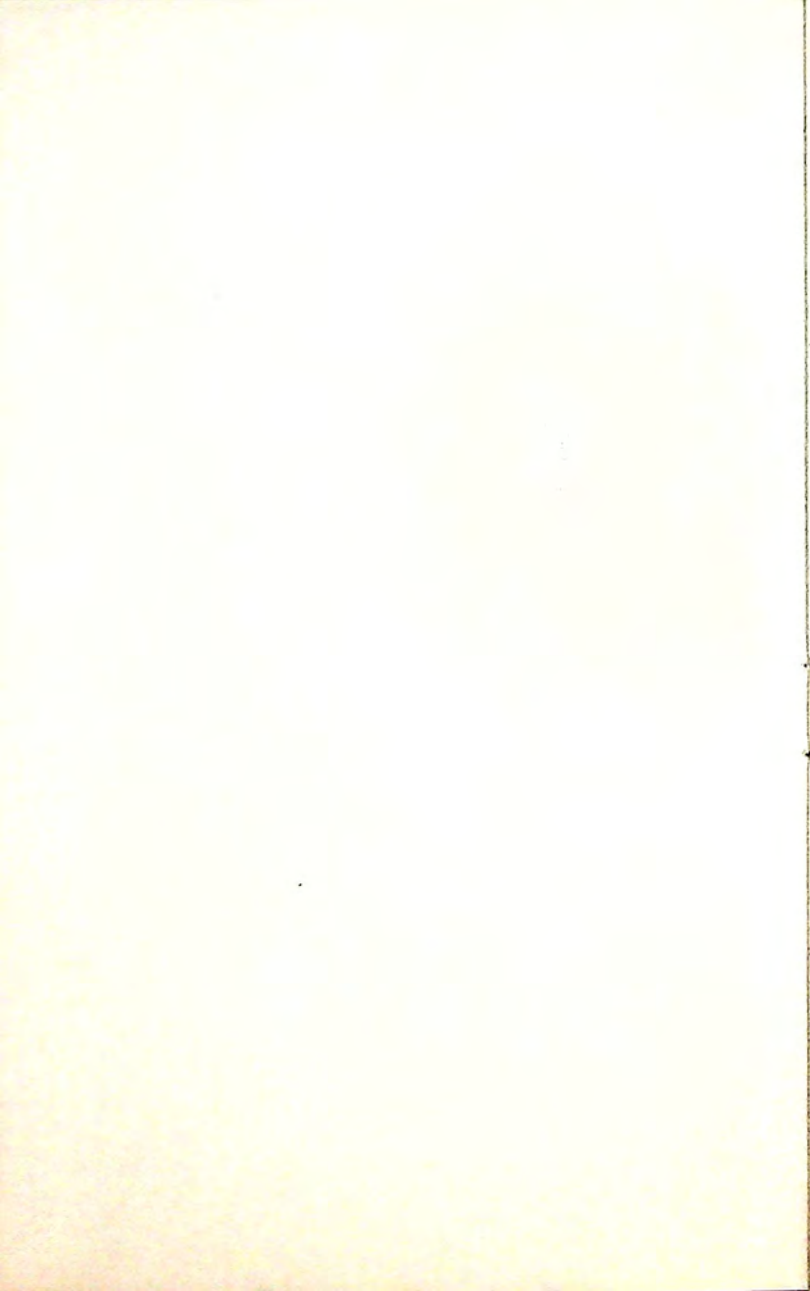
120000868965

РОЛЕН ФЕСТИВАЛ
МУЗИКАЛНИ ДНИ

1975 Г. РУСЕ - БЪЛГАРИЯ

2575





**XV МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
РУСЕ — 1975**

Посветен на 30 годишнината от победата над
фашистка Германия

КОНЦЕРТ
на софийската държавна филхармония

Диригент: **ДИМИТЪР МАНОЛОВ**

**Регионална библиотека
"Любен Каравелов"**



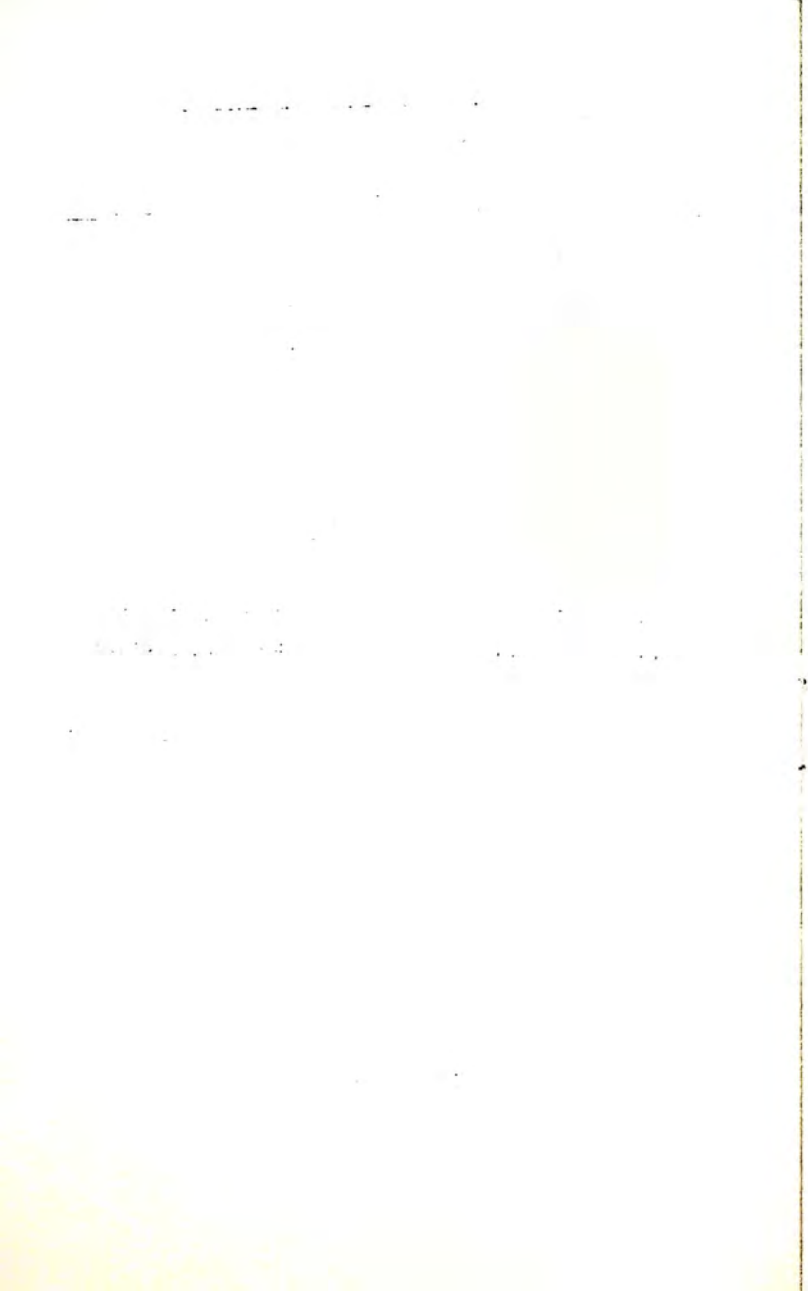
120000868965

2 април — сряда

19,30 часа

зала — Дом на културата

448135



В. КАЗАНДЖИЕВ

— Празнична музика за струнен
оркестър

ПАГАНИНИ

— Концерт за цигулка и оркестър
солист: Ваня Миланова

Allegro maestoso

Adagio espressivo

Rondo

СТРАВИНСКИ

— Симфония на псалмите
С участието на Смесен хор при
КТР

Диригент: Михаил Милков

Прелюд

Двойна фуга

Allegro

СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ е най-старият симфоничен оркестър в България. Тя започва съществуването си през 1928 г. като Академически симфоничен оркестър и вече 46 години развива извънредно богата дейност не само в София, но и в цялата страна и в чужбина, като е изнесла повече от 2900 концерта. Освен редовните си концерти оркестърът включва в художествените си планове и музикално-образователни концерти за работници, студенти и ученици и участва ежегодно в международните фестивали „Мартенски музикални дни“ — Русе, „Варненско лято“, „Празници на слънчевия бряг“ — Бургас.

Репертоарът на оркестъра обхваща творби от различни стилове и епохи. Много български произведения са прозвучали за първи път в изпълнение на СДФ.

Гости на Софийската филхармония са били именити диригенти и инструменталисти: Херман Абендрот, Карло Цеки, Шарл Брюк, Хайнц Бонгарц, Игор Маркевич, Джон Причард, Янош Ференчик, Кирил Кондрашин, Геннадий Рождественски, Карел Анчерл, Жорж Себастиан, Давид Ойстрах, Леонид Коган, Емил Гилелс, Святослав Рихтер, Мстислав Ростропович, Даниил Шафран, Самсон Франсоа, Магда Талнафери, Моник дьо ла Брюшолри, Моника Хаас, Ани Фишер, Руджерио Риччи, Шура Черкаски, Джон Огдън и много други.

В последните години оркестърът е гостувал в 20 страни: Италия (девет пъти), по четири пъти във Франция и ГФР, по три пъти в Чехословакия и Полша, по два пъти в СССР, ГДР, Румъния, Югославия и Унгария, както и в Англия, Холандия, Швейцария, Белгия, Гърция, Австрия, Турция, Люксембург, Ливан и Сирия. Показвайки високото си изпълнителско майсторство в най-значителните музикални центрове в Европа (Москва, Париж, Рим, Лондон, Берлин, Прага, Варшава, Бон, Атина, Амстердам, Жецева, Милано, Кьолн, Анверс, Мюнхен и др.) софийските филхармонисти заслужено са си спечелили голям международен престиж.

За своята богата артистична дейност Софийската филхармония е удостоена с най-високия български орден „Георги Димитров“.

ДИМИТЪР МАНОЛОВ е роден през 1940 год. Отначало учи в Софийската, а по-късно в Московската

консерватория под ръководството на световноизвестният диригент Генадий Рождественски. След завършване на образованието си, през 1966 год. Д. Манолов започва своята професионална кариера в Русенската народна опера. Сред постановките осъществени под негово ръководство, особено се открояват: „Отело“ — Верди, „Кармен“ — Бизе, „Тоска“ — Пучини и др. В Русе Д. Манолов работи до 1969 год., а след това поема ръководството на Симфоничния оркестър на Плевенската филхармония. Под негово ръководство са изпълнени: Симфония № 5 на Прокофиев, Симфония № 5 и Симфония № 11 на Шостакович, „Море“ от Дебюси, „Жар птица“ от Стравински и други.

От 1972 год. Димитър Манолов е диригент на Софийската държавна филхармония. През 1974 год. той успешно гастролтира заедно със Софийската държавна филхармония във Великобритания.

СМЕСЕНИЯТ ХОР ПРИ АНСАМБЪЛА ЗА ПЕСНИ НА КТР е създаден през 1952 година. Неговата дейност е предимно загиси, като е записал множество произведения. През 1970 година участва в записа на операта „Борис Годунов“ във Виена под диригентството на световноизвестния диригент Херберт Фон Караян. Хора има и активна концертна дейност у нас. По музикални фестивали, празници, мероприятия на съюза на българските композитори, самостоятелни концерти и други. Той е ревностен пропагандатор на българското музикално творчество. За него са писани много песни, кантатно ораториални и други творби които са прозвучали в негово първо изпълнение, по-голямата част от които са контрактни на КТР.

Ваня Миланова е родена през 1954 г. в Разград. Още от малка проявява големи музикални заложби. През 1966 г. постъпва в Софийското музикално училище в класа по цигулка на Петър Арнаудов. След завършване на средното си образование Ваня Миланова постъпва в Българската държавна консерватория и понастоящем е студентка в трети курс като продължава образованието си при П. Арнаудов.

Въпреки своята младост, Ваня Миланова има богата творческа биография. Абсолютен първенец и лауреат на конкурса „Кошнан“ в ЧССР. 1968 г. дипломант на кон-

курса „Жак Тибо“ — 1969 г., лауреат на конкурса „Кралица Елизабет“ в Брюксел — 1971 г. и на конкурса „Паганини“ — Генуа, 1973 г. Най-големия си успех обаче Ваня Миланова постига през 1974 г., спечелвайки трета награда на изключително трудния конкурс „Чайковски“. Тя е първият български цигулар, който става лауреат на този прочут конкурс.

Ваня Миланова е изнасяла концерти в страната и е гастролирала с голям успех в СССР, ЧССР и Италия.

ВАСИЛ КАЗАНДЖИЕВ

Празнична музика за струнен оркестър

Младият български композитор и диригент з. а. Васил Казанджиев е роден в гр. Русе.

През 1957 г. завършва БДК в класа по композиция и диригентство на н. а. Панчо Владигеров и Влади Симеонов. През студентските си години пише Симфонията за голям оркестър, два инструментални концерта и редица камерни творби.

Васил Казанджиев е композитор с утвърден творчески мироглед по отношение на идейно-образните средства. Творбите на Казанджиев с използвани стилизирани мотиви на българската народна песен се отличават със съвременното си звучене и не рядко изненадват с характерния виртуозитет в съвременната композиционна техника при третирането на тембри, ритми, мелодия.

Между най-сполучливите творби на композитора са: „Дивертименто“, концерт за цигулка и оркестър, концерт за тропет и оркестър, Празнична музика за струнен оркестър и други.

„Празнична музика“ е една от най-новите творби на композитора, в която конструктивната логика, углубеността на израза е сгрята от вътрешна емоция. Умелото боравене с оркестровата палитра съчетано с действения ритъм на народния танц правят творбата колоритна и въздействаща.

НИКОЛО ПАГАНИНИ е роден на 27 октомври 1782 г. в Генуа. След като получава начална подготовка по цигулка от своя баща и местни учители, той предприема редица концертни турнета в Италия и в чужбина. Па-

ганини поразявал своите съвременници с феноменалната си съвършена техника емоционалност и изключителната си музикалност.

Гениалното му изкуство се разкрива в останалите от него композиции за цигулка — два концерта, 24 капрични, сонати, редица вариационни произведения и други.

Едно от най-популярните произведения на Паганини — първият му концерт за цигулка е написан с много замах, емоционалност и изключително професионално майсторство.

Един от най-крупните композитори на нашето съвремие е Игор Стравински. Музикалното наследство на големия, самобитен гений се отличава с многостранност на творческите замисли, своеобразие на принципите на формообразуване, ритъм, ладово-хармоничен език, оркестров колорит и универсално майсторство.

„Симфония на псалмите“ е произведение много силно, интересно по замисъл и изпълнение, но по много типично за култовите произведения на Стравински. Тази творба е със суров, католически „бароков“ стил. Бавните темпа, особено в забавената кода създават чувството за статичност, което се подсилва и от множеството отмерени остинатни фигури в оркестъра и хора. В симфонията импонира класическата завършеност и архаична величественост. Цикълът е тричастен с голямо контрапунктично развитие. Трите части на симфонията носят заглавия: Прелюд, Двойна fuga, Алегро. Текста е на латински като за основа служат три „ортодоксални“ псалми — 38-и, 39-и и 150-и.

Хоровата партия е третирана монотонно и статично — звучене рядко се нарушава от драматични взривове; и тук доминира студената красота на съзерцанието.

Първата част е изградена върху две контрастни теми — едната е драматична, с резки оркестрови акорди и със сменящи ги неспокойни, но равномерни осмини, а другата — секундови сурови оплаквания на хора върху остинатна основа. Активното движение в оркестъра компенсира архаичното хорово звучене.

Втората част започва с пасторална симфония на духовите инструменти. Встъпващия хор излага втората

тема, контрастна по рисунък. От сливането на двете теми звучи двойната fuga.

Третата част — Алелуя е тържествена, органна. Алегрото на медните инструменти внася свежа струя на буйна динамика, последвано от бавно, тържествено просветляване. Алегрото е градено от бавни движения в най-силната и безспорно най-интересната част на симфонията. Тук Стравински разкрива суровото католическо „великолепие“ и с взрив от човешки чувства разширява емоционалната гама на произведението, като я въплъщава с голямо майсторство.



